

Проросійські Депутати У Місцевих Радах. Чому Верховна Рада Оберігає «Ждунів»?

Головна Публікації Проросійські депутати у місцевих радах. Чому Верховна Рада оберігає «ждунів»?

Проросійські Депутати У Місцевих Радах. Чому Верховна Рада Оберігає «Ждунів»?

📅 21.09.2026 | 🌐 201

Минулого насененого пленарного тижня Верховна Рада прийняла за основу [законопроект 14405](#), який має зберегти дієздатність місцевих рад в умовах воєнного стану. Його суть стисло: місцева рада може продовжувати працювати та ухвалювати рішення навіть за наявності лише третини депутатів від її складу.

Перед голосуванням в парламенті цей законопроект 10 вересня отримав схвалення Комітету з питань організації державної влади, місцевого самоврядування, регіонального розвитку та містобудування. Проте на цьому ж засіданні члени комітету розглянули та ухвалили ще один законопроект – 13618.

Ним вносяться зміни до Виборчого кодексу та і інших законодавчих актів щодо процедури обрання виділяючи депутата місцевих рад та проведення їх заміщення наступними у списку. Його авторами є депутати з різних фракцій («Батьківщина», «Слуга народу», «Європейська солідарність»).

Зараз часто виникає ситуація, коли депутат місцевої ради, якого віділяє партія, подає на це рішення до суду і той може розглядати справу роками. Відповідно весь цей час партія не може завестися замість «відступників» іншого кандидата. Законопроект, серед іншого, пропонує внести правку до Кодексу адміністративного судочинства, яка обмежує термін судового розгляду таких справ 15 днями. Також прищипуються дії територіальної виборчої комісії щодо реєстрації наступного депутата, а у разі її бездіяльності ці обов'язки переносяться на ЦВК.

Законопроект 13618 був прийнятий за основу ще рік тому, але знову рухи у профільного комітету дійшли до нього лише зараз. Проте, як стверджують члени профільного комітету, внесення 13618 до зали наразі заблоковане. І не тільки через претензії щодо ще більшого партійного «закріплення» депутатів. Під час розгляду до другого читання в законопроекті затесалася правка, яка ставить під загрозу подальше прийняття всіх рішень у Верховній Раді...

Поважні Партнери

Законопроект 13618 «спілкується» об правку від народного депутата від «голосу» Романа Лозинського. Надаред запропонував доповнити проєкт новелою щодо позбавлення мандатів всіх депутатів місцевих рад, обраних від заборонених у 2022 році проросійських партій (ОПЗЖ, Опоозиційний блок, Партія Шарія, «Наша» тощо). І його колеги по комітету на засіданні її підтримали.

При цьому Лозинський звернув увагу, що законопроект з такою нормою (№7476) вже подавався у Верховну Раду в 2022 році, і його ініціатором був... уряд. Профільний комітет навіть підтримав цю ініціативу, але подальше просування проєкту було заблоковане. На думку Лозинського, за цим стоїла «проросійська агентура в парламенті».

Тут варто зробити невелику ремарку: після заборони ОПЗЖ та припинення існування однієїменшої фракції в парламенті її ті представники, що не розбіглися з країни, розбилися на дві приблизно рівночисельні групи – «Платформа за життя та мир» та «Відновлення України». Попри неодноразові заклики позбавити їх мандатів, реалізувати це не так просто: підстави для позбавлення повноважень народних депутатів чітко прописані в Конституції.

Керівник монобільшості Давид Арахамія неодноразово йшов назустріч «уламкам» ОПЗЖ (на фото у центрі – стоїть поруч з головою депутатської групи «Платформа за життя та мир» Юрієм Бойком) фото: uinai.ua

У деяких надрдіах забрали мандати через інструмент позбавлення громадянства (Віктор Медведчук, Тарас Козак, Ренат Кузьмін), хтось написав заяви сам (Наталія Королевська, Юрій Солод, Олег Волошин, Юлія Львовичка). Але більшість колишніх «ОПЗЖників» – досі в Раді та тримаються своїх груп, до яких доєдналися поодинокі позафракційні мажоритарники, обрані у східних регіонах, та опальні «слуги народу». Також в парламенті є кілька мажоритарників, обраних від забороненого Опооблоку, які тримаються позафракційними.

Один з колишніх лідерів ОПЗЖ – Віктор Медведчук – був об'явлений на полонених українських захисників та періодично нагадує про себе антиукраїнськими заявами з Москви фото: sss.dov.ua

Загалом разом у групах «Платформа за життя та мир» і «Відновлення України» числяться 38 депутатів. Для порівняння: у найбільшій після «слуг народу» фракції «Європейська солідарність» – 26 штків. Очевидно, що колишні представники заборонених партій, м'яко кажучи, без ентузіазму ставляться до потенційного позбавлення депутатського статусу їхніх соратників на місцях.

Здавалося б, 38 голосів не зроблять погоди у випадку, коли у Раді вистаєє прихильників звичинення політичного поля прийняти на місцях від заливців проросійських сил. Проте керівництво монобільшості, яке і формує порядок денний в Раді, дивиться на ситуацію глобальніше.

Не є тасмичницею, що депутатські групи, які складаються з представників екс-ОПЗЖ, фактично є сателітами «слуг народу» при важливих і часто непопулярних голосуваннях. Монобільшність наразі складається лише з 228 депутатів, при цьому частині цих 228-ми давно немає в країні. Тому чисто фактично правляча монокоаліція давно вже не може приймати рішення власними силами. Тож «мільці» у вигляді депутатських груп є просто незалиними для стабільної роботи парламенту.

За підрахунками руху «Чесно» за жовтень 2025 року «Відновлення України» голосувало синхронно з «слугами народу» у 75% випадків, а «Платформа за життя та мир» – у 61%. Більш лояльною до монобільшості є тільки депутатська група «Довіра» (84% спільних голосувань).

За підрахунками руху «Чесно», депутатські групи «Відновлення України» та «Платформа за життя та мир» – серед лідерів у спільних голосуваннях з монобільшістю графіка: рух «Чесно»

Громадська ініціатива «Голос» у серпні цього року [вибухнула](#) п'ятирку надрдіа від колишньої ОПЗЖ, які найбільше підтримують монобільшість своїми голосами. Сергій Ларін, Олександр Качиний, Сергій Лисович, Ігор Кіслюков, Олександр Пузанов підтримують владу у 91–99% голосувань. Для контрасту: до 2022 року, коли ці надрдіа перебували ще у складі ОПЗЖ, підтримка не лерувувувала 38%.

З огляду на це логіка суперпарламентної верхівки пропрезидентської партії цілком зрозуміла. Навіщо псувати стосунки з партнерами, які, попри свій статус політичних «військовополонених», можуть зайнятися саботажем та замість того, аби дисципліновано тиснути потреби кююли.

Тим більше це неспроба напередодні низки надважливих голосувань, які анонсував президент. Те, які важеї мають ці сателіти «слуг народу», продемонстрували тривалі епопеї з позбавленням звання Героя України Юрія Бойка та заборною УПЦ МП – відповідні ініціативи блокувалися якраз силами колишніх «ругорів Кремля» у Раді. Втім, обидва рішення у підсумку були дописані.

«Цинічна Реальність»

Спроба позбавлення мандатів місцевих рад, яка прокаралася в проєкт 13618, – це одна «червона лінія» для колишніх «ОПЗЖників».

«Цю правку Роман Лозинський запропонував листом до комітету, хоча за регламентом термін для внесення пропозицій до законопроектів, які прийняті у першому читанні, давно минув. Але комітет ухвалив її та вилучив з законопроекту – розповідає головний автор законопроекту Іван Крулюк з «Батьківщини». – І це дійсно вплинуло на його розгляд з другого читання, тому що парламентська монобільшність у нас тільки на папері і «слугам народу» доводиться доводитися, зокрема, з представниками заборонених партій. Це якраз і може стати тією причиною, через яку законопроект просто не будуть вносити в сесійну залу. Така цинічна реальність».

Іван Крулюк – головний автор законопроекту 13618 – сподівається, що основні його норми вдасться прийняти без «токсичної» поправки щодо позбавлення мандатів депутатів від заборонених партій фото: Іван Крулюк/Facebook

Крулюк сподівається все-таки знайти можливість, щоб ключова норма проєкту щодо прищипування відділяння та заміни депутатів місцевих рад, яка вже була підтримана в першому читанні, все-таки була проголосована.

«Я розумію і автора цієї поправки, який її вніс, і депутатів, які її підтримували, – каже Крулюк. – У цього питання є дві сторони: одні вважають, що ця постановка питання є повністю справедливою, інші – що цього не треба робити з різних причин. Хтось проти через лояльність до заборонених партій, хтось – через те, що вважає, що у разі позбавлення повноважень такої кількості депутатів деякі місцеві ради, особливо на сході, взагалі стануть недієздатними».

Автор скандальної правки – Роман Лозинський – критикує сам законопроект 13618 через спробу запровадження «турбоформи відділяння депутатів», яка закріпить партійну диктатуру. А свою пропозицію наважся вважати великим позитивом і звертає увагу, що комітет підтримав її одностайно – навіть представники екс-ОПЗЖ.

Автор скандальної правки Роман Лозинський стверджує про великий вплив депутатів від екс-ОПЗЖ на формування порядку денного у Верховній Раді фото: Роман Лозинський/Facebook

«На превеликий жаль, на сьогодні у Верховній Раді вплив проросійських умовів Партії регіонів на формування порядку денного настільки великий, що вони можуть дозволити собі заблокувати потяглення до нього законопроектів з тими поправками», – надрієє Лозинський та додає, що дописати питання позбавлення мандатів депутатів від ОПЗЖ та ко потрібно було в 2022-2023 роках, коли ті були аспунією в силі рішення суду щодо заборони цих партій. – Але тодішня пропозиція уряду щодо цього так і не була навіть внесена в залу парламенту».

Те, що саме правка Лозинського поставила на паузу внесення в залу законопроекту 13618, підтвердили і співрозмовники «Главкома» в «Слугах народу».

Шаків Немає?

Нагадаємо, що замінити депутатів від заборонених партій у разі масового позбавлення мандатів без проведення виборів нема ким, і через це деякі місцеві ради можуть стати неспроможними. І це, дійсно, є однією з пересторог для такої масової «зачистки». Але таких рад не так багато, а прийнятий у першому читанні законопроект 14405, згідно з яким місцева рада може працювати і з третиний складу, частково вирішує цю проблему. До того ж, переважно ради, де переважали і такі політсили, вже припинили свою роботу: якісь з них опинилися на окупованих територіях, якісь просто не можуть зібратися на засідання (частина депутатів втекла, частина – затримані за звинуваченнями у держзраді та колабораціонізмі). Там, де місцеві ради стали фактично недієздатними, управління громадами перейшло до військових адміністрацій.

Але є ще один момент: в багатьох місцевих радах депутати від заборонених партій, які стали позафракційними або злилися у групи з абстрактними назвами, самі само, як і в парламенті є складовими неформальних «коаліцій» з місцевими філіалами парламентських партій. І етрачати цих союзників не хочеться.

Голова Комітету виборів України Олексій Кошель переконаний: парламент має створити умови для того, аби депутати від заборонених партій втратили депутатство прийняти на місцевому рівні.

«Ця дискусія триває вже 4,5 роки, і багато авторитетних юристів, фахівців з конституційного права майже одностайно говорять про те, що наявність депутатів від заборонених судом проросійських партій – це нонсенс, – каже Кошель. – Основна перешкода для прийняття цієї норми – ймовірно неофіційні зобов'язання монобільшості і загалом влади перед групами, створеними на основі колишньої ОПЗЖ. Читати мандати народних депутатів від цієї партії не можна, бо це заборонено Конституцією. Але їх давно можна було позбавити керівних посад у профільних комітетах, можливості представляти парламент в різноманітних міжнародних делегаціях тощо. Втім, навіть цих мінімальних кроків не було зроблено».

Підсумовуючи, експерт робить висновок, що законопроект з правкою Лозинського не має шансів на прийняття.

Сумнівається в тому, що ці норма запрацює, і експедит та один з авторів Виборчого кодексу Олександр Черненко: «Патріотичне крило «слуг», разом із «Європейською солідарністю» та «Голосом», готові дідуть. Але прагматичні «ршали» та мажоритарники – ні. Тому це – чиста декларація та красивий піар».

Головний редактор руху «Чесно» Олександр Саліненко також вважає, що, після того, як у 2022 році був званий шанс на швидке виведення з політичного поля депутатів від проросійських сил, заради ти на конфлікт з ними влада не ризикує. Проте очікує, що норму про посилення імперативного мажоритету, яка закладена в 13618, її лобісти спробують провести через «план Б» – правкою до якогоось іншого законопроекту.

У підсумку запекла боротьба з проросійською спадщиною актрє втрапляється в арифметику кулуарних домовленостей. До того ж, така ситуація керівництву монобільшості навіть на руку – кому б не полюсатися нерви парламентських «військовополонених» демонстрацією нових загроз?

Павло Вусець, «Главком»

Поділіться цією статтею!

[f](#) [t](#) [G+](#) [v](#) [a](#) [in](#)

✖ Попередня стаття

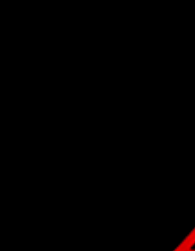
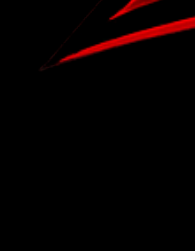
Газета Financial Times Винесла Атаку

Українських Дронів На...

Максим Бондарь

[f](#) [t](#) [G+](#) [v](#) [a](#) [in](#) [v](#)

Коментарі закриті.

ПОПУЛЯРНІ МАТЕРІАЛИ	ПОПУЛЯРНІ КАТЕГОРІЇ	ФОТОГАЛЕРЕЯ
 Проросійські Депутати У Місцевих Радах. Чому Верховна Рада Оберігає «Ждунів»? 📅 21 Вересня, 2026	Війна 1826 Економіка 975	Україна 5750
 Газета Financial Times Винесла Атаку Українських Дронів На Москву На Першу Шпальту 📅 21 Вересня, 2026		
 Рінату Ахметову – 60: Як Змінює Статус Та Статус Найбагатшого Українця 📅 21 Вересня, 2026		